

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie ze skargi Z. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
I ACa 1312/24,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 22 kwietnia 2026 r.:

- 1. umarza postępowanie;**
- 2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego
w Warszawie na rzecz Z. S. kwotę 200 (dwieście) złotych
uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

Pismem z 9 marca 2026 r. (data nadania przesyłki poleconej) Z. S. (dalej: „skarżący”), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, za pośrednictwem Sądu Apelacyjnego w Warszawie, wniósł do Sądu Najwyższego skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie I ACa 1312/24, toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie. Pismem z 31 marca 2026 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) Sąd Apelacyjny w Warszawie przedstawił ww. skargę Sądowi Najwyższemu. W przedmiotowej skardze skarżący wniósł o:

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie, sygn. I ACa 1312/24;
2. nakazanie Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie podjęcia czynności celem rozpoznania sprawy toczącej się pod sygn. I ACa 1312/24, tj. niezwłocznego wyznaczenia terminu rozprawy apelacyjnej;
3. przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego kwoty 20 000 zł w związku ze stwierdzoną przewlekłością postępowania;
4. zasądzenie od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Warszawie na rzecz skarżącego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, w wysokości według norm prawem przewidzianych.

Pismem z 20 kwietnia 2026 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) skarżący cofnął skargę na przewlekłość postępowania, z uwagi na wyznaczony termin rozprawy apelacyjnej na 11 sierpnia 2026 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuraturę i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725 ze zm., dalej także jako: „ustawa o skardze na przewlekłość”), w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi, sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Wobec cofnięcia przez skarżącego skargi na przewlekłość postępowania w piśmie procesowym z 20 kwietnia 2026 r., a także wobec tego, że z okoliczności sprawy nie wynika, by wskazana czynność procesowa skarżącego była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzała do obejścia prawa, Sąd Najwyższy uznaje, że orzekanie w przedmiocie skargi stało się bezprzedmiotowe i postępowanie skargowe należy umorzyć.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzeka jak w sentencji.

Co do opłaty od skargi na przewlekłość postępowania uiszczonej na rachunek Sądu Apelacyjnego w Warszawie, Sąd Najwyższy nakazuje jej zwrot na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. 2025, poz. 1228).

Grzegorz Pastuszko

[D.Z.]

[r.g.]